

CRT -CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL
בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשוויץ – CRT

להתייחסות בלבד - הנוסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר

לתובעות [שם חסוי 1] ו- [שם חסוי 2]

בעניין חשבונם של Adolf Seelig ו- Johanna Seelig

מס' תביעה: 005060/EZ; 005061/EZ; 005062/EZ; 005063/EZ;
005064/EZ; 005065/EZ; 005066/EZ

גובה המענק: 26,750.00 פרנקים שוויצרים

מענק מאושר זה מתבסס על תביעותיהן של רות ביטן, מבית סליג, (להלן "התובעת ביטן") ושל יעל אביר, מבית סליג, (להלן "התובעת אביר") (להלן ביחד "התובעות"), לחשבונם של אדולף ויוהנה סליג (להלן "בעלי החשבון") בבנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק").

כל המענקים מתפרסמים. אם תובע מבקש לשמור על חיסיון לגבי תביעתו, כפי שקורה במקרה זה, שם התובע, שמות קרובי משפחתו - להוציא את שם בעל החשבון - ושמו של הבנק נשמרים חסויים.

מידע שהוגש על ידי התובעת

התובעות הגישו טופסי תביעה בהם זיהו את בעלי החשבון כסביהן מצד אבא שלהן, אדולף סליג ויוהנה סליג, מבית [שם חסוי]. התובעות ציינו שהסכים שלהן נולדו בגרמניה: אדולף סליג כנראה ב 1877, ויוהנה סליג, מבית [שם חסוי], כנראה ב 1880. התובעות ציינו שבבעלות סבן היו חנויות נעליים בשם *Konzentra Schuhhaus*, Wiesbaden, ב גרמניה. התובעות ציינו שסביהן, שהיו יהודים, התגוררו ב *Nerobergstrasse*, Wiesbaden. התובעות ציינו שסבן הרבה לנסוע לשוויץ לרגל עסקים ושכנו, ארתור סליג, היה נוסע לשוויץ לחופשות סקי. כמו כן, התובעות ציינו שסביהן ברחו מגרמניה, דרך ספרד, לירושלים, פלסטין, ב 1934. התובעות הוסיפו שסבן נפטר ב 1949 בירושלים, ישראל, ושסבתן, יוהנה סליג, נפטרה ב 1956 בנהרייה, ישראל. התובעות הגישו את תעודות הלידה שלהן, המראות שאביהן היה [שם חסוי], וכמו כן הגישו את תעודת הנישואים של הוריהן המראה ש-[שם חסוי] היה בנם של אדולף ויוהנה סליג. התובעת [שם חסוי 1] ציינה שנולדה ב 12 באוגוסט 1938 בברצלונה, ספרד, והתובעת [שם חסוי 2] ציינה שנולדה ב 24 במאי 1940 בירושלים.

מידע זמין ברשומות הבנק

רשומות הבנק כוללות כרטיס לקוח. לפי רשומות אלה, בעלי החשבון המשותף היו אדולף ו *Frau* (גברת) יוהנה סליג, שניהם מ Wiesbaden, גרמניה. רשומות הבנק מראות שברשות בעלי החשבון היה חשבון פיקדון לפי דרישה. לפי רשומות הבנק, החשבון נפתח ב 1930 ונסגר ב 10 בפברואר 1933. רשומות הבנק לא מראות מי סגר את החשבון או מה היתה היתרה ביום סגירתו. אין ראיה ברשומות הבנק על כך שבעלי החשבון או יורשיהם סגרו את החשבון וקיבלו את היתרה.

בחינת ה CRT

איחוד תביעות

בהתאם לסעיף 37(1) של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"), ניתן לאחד תביעות לגבי אותו חשבון או לגבי חשבונות קשורים בהליך אחד על פי שיקול הדעת של ה CRT. במקרה הנוכחי, לפי ה CRT יש מקום לאחד את שבעת התביעות של התובעות בהליך אחד.

זיהוי בעלי החשבון

התובעות זיהו באופן מספק את בעלי החשבון. שמות סביהן וארץ מגוריהם מתאימים לשמות של בעלי החשבון שפורסמו ולארץ מגוריהם. התובעות זיהו את עיר המגורים של אדולף ויוהנה סליג, Wiesbaden, מידע המתאים למידע שלא פורסם לגבי בעלי החשבון, הכלול ברשומות הבנק. כמו כן, למרות ששמות בעלי החשבון מופיעים בנפרד ברשימת חשבונות הבנק שפורסמה ב 5 בפברואר 2001 בעקבות חקירת רואי החשבון של ICEP, על פי ההוראות שקיבלו מהוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") כדי לזהות חשבונות בבעלות קורבנות רדיפות הנאצים, התובעות ציינו שאדולף סליג ויוהנה סליג היו קרובי משפחה, עובדה המתאימה למידע שלא פורסם לגבי בעלי החשבונות, הכלול ברשומות הבנק. ה CRT מצוין שלא קיבל תביעות נוספות לחשבון הנדון.

מעמד של בעלי החשבון כקורבנות של רדיפות הנאצים

התובעות הוכיחו באופן מספק שבעלי החשבון היו קורבנות של רדיפות הנאצים. התובעות ציינו שבעלי החשבון היו יהודים ושברחו מגרמניה הנאצית ב 1934.

קשר משפחתי עם בעלי החשבון

התובעות הוכיחו באופן מספק שבעלי החשבון היו קרובי משפחתן כאשר מסרו מסמכים הכוללים את תעודות הלידה שלהן ואת תעודת הנישואים של הוריהן אשר מוכיחים שהן הנכדות של בעלי החשבון.

בעניין תשלום בעבר של היתרה

מכוון שב 1933 הנאצים התחילו במבצע על מנת להחרים את הנכסים השמורים בגרמניה ומחוץ לה השייכים לאזרחיה היהודים דרך הטלת מסים למניעת בריחת נכסים ואמצעי החרמה אחרים, שכללו החרמת הנכסים המופקדים בבנקים שוויצרים; מכוון שבעלי החשבון נשארו בגרמניה עד 1934 ושחשבונם נסגר ב 3 בפברואר 1933, בתקופה שלא היה באפשרותם להחזיר את נכסיהם לגרמניה כי השלטונות היו מחרימים אותם; ומכוון שניתן ליישם את חזקות (א), (ח) ו (*) שבסעיף 28 של סדרי הדין

(ראה נספח א') ונספח ג'¹, המסקנה שעליה מגיעה ה CRT היא שאפשר לקבוע באופן מספק שבעלי החשבון או יורשיהם לא קיבלו את תקבולי החשבון. בהתבסס על התקדימים וסדרי הדין, מפעיל ה CRT מספר הנחות על מנת לקבוע אם בעלי החשבונות או יורשיהם קיבלו את היתרה שבחשבונות.

יסוד המענק

ה CRT קבע שיש מקום לפסוק מענק לטובת התובעות. ראשית, התביעות הנן קבילות בהתאם לאמות המידה המפורטות בסעיף 18 של סדרי הדין. שנית, התובעות הוכיחו בוודאות מספקת שבעלי החשבון היו סביהן וקשר זה מצדיק את המענק. שלישית, ה CRT קבע בוודאות מספקת שבעלי החשבון או יורשיהם לא קיבלו בעבר את היתרה שבחשבון הנדון.

סכום המענק

במקרה הנוכחי, לבעלי החשבונות היה חשבון פיקדון לפי דרישה. בהתאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר הסכום בחשבון אינו ידוע, כמו במקרה זה, חישוב ערכו הנוכחי נעשה בעזרת הערך הממוצע של חשבונות מאותו סוג בשנת 1945. לפי חקירת ICEP, ב 1945 הערך הממוצע של חשבון פיקדון לפי דרישה היה 2,140.00 פרנקים שווייצריים. הערך הנוכחי של סכום זה נקבע על ידי הכפלתו במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 31(1) של סדרי הדין ולכן הסכום הסופי של המענק הוא 26,750.00 פרנקים שווייצריים.

חלוקת המענק

בהתאם לסעיף 23(1)(ג) של סדרי הדין, אם בת הזוג של בעל החשבון לא הגישה תביעה, יינתן המענק למי מצאצאי בעל החשבון, אשר הגישו תביעה, בחלקים שווים לפי פרנטלות (כללי קדימות ע"פ בתי אב). במקרה הנוכחי, התובעות הן הנכדות של בעלי החשבון, ולכן התובעת [שם חסוי 1] והתובעת [שם חסוי 2] זכאיות לקבל כל אחת חצי מן הסכום הכולל של המענק.

הקף המענק

על התובעות לדעת שבהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה CRT ימשיך ויחקור את תביעותיהן כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתן לתבוע. חקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שווייצריים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק

ה CRT פוסק מענק זה כדי לקבל את אישורו של בית המשפט ואת התשלום על ידי הממונים המיוחדים.

Claims Resolution Tribunal
15.07.2003

¹ ניתן לעיין בנספח ג' באתר האינטרנט של ה CRT בכתובת: www.crt-ii.org